Nro 70.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 30. SIERPNIA 1802. ROKU W SOBOTĘ

z Petersburga V. S. 19. Sierpnia.

D. 16. w obecności J. I. M. z familią, znacznieyszych cudzoziemców, zagranicznych Posłów, kraiowey Szlachty, maogiego ludu, zpuszczono w Admiralicyi na morze dwa nowo zbudowane okręta od 80. armat, Rafał, Uriel.

z Wiednia 25. Sierpnia.

Arcy Xiążęta: Jan, Antoni, Raynery, z Generałami Spork i Nimptsch, maiąc przy sobie kilku ludzi uczonych odprawuiąc podróż do Styryi, zwiedzili wiele okolic, gdzie są ba mernie, huty żelazne, kopalnie, niektóre osobliwości w ziołach i kruszcach przysłali do tuteyszego gabinetu; zpuszczali się nawet do ałunowey kopalni, która ma 200. sążni głębokości; cała gustownie była oświecona; górnicy wszędzie przyimowali Arcy Xiążąt radosnym okrzykiem. — Cesarz Jmć wolny wywoz wszelkiey żywności z Węgier do Austryi zostawił do końca roku. — Do Constantinopola przybył Angielski Generał Stewart. Celem podróży jego Egipt, zkąd Angielskie woyska wkrótce ustępować maią. Na konferencyi z Reis Effendim była mowa o pośrednictwie dworu Londyńskiego do poiednania Porty z Mammelukami. Stewart rozumie, iż część Egiptu przy nich powinna zostać. Oświadczył Reis Effendi, że póki Bejowie tam będą, trwałey spokoyności kray spodziewać się nie może. W. Wezyr w stolicy jest spodziewany 2. Sierpnia. Upadła pogłoska o żądaném przez gmin Turecki wyniesieniu na Tron Selima 3, jednego z synów Abdulhamida. Arcy Xże Karol zwiedzaiąc Prowincye Monarchii Austryackiey, woyska w nich rozłożone umysłił oglądać; na ten koniec wytknięte są obozy. — Wkrótce spodziewana tu Deputacya od Stanów Węgierskich z Presburga, która z ust Monarchy ma usłyszeć odpowiedź ostateczną na prozby i uchwały seymowe.

Rząd kraiów niegdy Weneckich iuż ustanowiony. Bilsingen generalny Komissarz; Prezydent Grimani; Konsyliarze: Lottinger, Re, Martini, Opizzani, Renier, Membretti, Scheffenberg. Minister skarbu Grotto. Dozorcy kanałów: Contarini, Colloredo, Gradenigo; Rządca w Padwie Pallavicini, w Udnie Parzia, w Vicenza Trissino, etc. Patryarcha Wenecki Kardynał Frangini został Taynym Konsyliarzem. — Internuncyusz Cesarski Sturmer stanąwszy na granicach Tureckich; otrzymał mocną eskortę, która jego do Constantinopola zaprowadzi. — Graf Laudriani wyznaczony Posłem Cesarskim do Mediolanu. — Królowa Jmć Dwóch Sycylii lat dwie tu mieszkaiąc wydała 4. milliony złot: ryńsk: dawniey przez oszczędność zebrane. — D. 17. Austryackie woyska osadziły miasto Passau i Oberhaus twierdzę; patrzali na to spokoynie Bawarczykowie; Elektor odwołał kommenderuiącego Generała Bartels; Deroy mieysce zastąpił; Uwiadomiony o wszystkiém Poseł Bawarski w Ratisbonie, udał się nie mieszkaiąc do Ministrów tych Mocarstw; które niedawno umowę zawarły do indemnizacyi stosowaną. Wkrótce od nich Komissarz Cesarski Hugel odebrał notę; gdzie mówią, iż Dworowi Wiedeńskiemu wiadome bydź musi przeznaczenie miasta Passau dla Elektora Bawarskiego; gwałtowne onego zaięcie na rzecz Cesarza Jmci nie może bydź poczytane za prawy postępek; spodziewaią się że Monarcha woysku ustąpić, Officyerom krok takowy zganić każe; kilku gońców z doniesieniem do Paryża posłano.

z Londynu 20. Sierpnia.

Do następuiącego Parlamentu nie więcey obrano reprezentantów nowych jak 140; zkąd wniosek niewątpliwy, że Ministrowie tu jak dawniey głosów większość mieć będą. — Utrzymuie się pogłoska u nas i we Francyi, że Oto pracuie nad traktatem z Anglią handlowym; który chociażby do skutku przyszedł, nie będzie nam jak dawnieysze zyskowny; przed kilko dniami Francuzki Minister pisał do rządzących miastami, że w każdém zdarzeniu Konsul naypierwszy wzgląd zachowa na rękodzieła i zyski ziomków swoich. — Admirał Saumarez otrzymawszy kommendę naywyższą flott naszych na morzu srodziemném, wychodzi pod żagle do Gibraltaru. — Chociaż Chiński Cesarz zupełnie zabronił wprowadzenia opium do Państwa swoiego, kompania Indyiska pewną wiadomość odebrała, że ten handel równie dla nas jak przedtém, jest dziś zyskowny. — Prawodastwo Angielskie wielkich odmian i poprawy potrzebuie; zostały u nas w 19 wieku starodawne zwyczaie, z oświeceniem, ludzkością, rozumem, ni zgodne. Któż z cudzoziemców uwierzy że gorliwi o cywilną maiętność Anglicy, przedaią podziś dzień jedni drugich? Przecież widzieliśmy niedawno trzy kobiety od własnych mężów, publicznie na rynku przedane, za 22. 200. i 400. złot: Poll. wrzuciwszy powróz na szyię, wlekli one Angielscy obywatele na targ, postawili między tydłem, i przedali.

Z Lisbony Portugalska eskadra na morze srodziemne wyszła, i złączywszy się z Amerykańską, rozboyników Afrykańskich prześladować będzie. Z tegoż portu do Jersey przybył regiment emigrantów Chartres, 850. ludu maiący; zastąpi mieysce 400 Batawów, których do Dunes, ztamtąd do Oyczyzny odsyłany. — Pisma nasze długo utrzymywały, że podział Monarchii Tureckiey niechronnie nastąpi; dziś tę wiadomość w sposobie żartobliwym podaią: „Co za szczęście ludzkiemu plemieniu, ich słowa, gdy Ottomani ustąpią z Europy! Wielu Biskupów powróci do własney stolicy; każdemu będzie wolno wędrować do Corinthu; Oratorowie zawołani Parlamentu Angielskiego, co jednego mieysca trzymaią się nie radzi, nawiedzą wyspę Delos; Sieyés poszuka w dziełach Epicura Konstytucyi dla wyspy Cytereyskiey; Jakobini odrodzą RPtę Spartańską, gdzie żony i grunta wszystkim spólne będą. Ludzie śmiało w Europie przepowiadaiący zdarzenia przyszłe, osiądą skałę Delficką, i z niey dadzą wyroczniе. Znaydzie się nie jeden, co rolę Diogenesa grać zechce. Wiernym żonom Itaka naymilsze mieszkanie; trzeba też poszukać rycerza, któryby wstępuiąc w ślady Alexandra W. przyiął Monarchią jego.„

O Pasiwanie Oglou ciekawą wiadomość mamy. Nie jest Lotaryńczykiem, jak mówiono, aniteż Prusakiem. Urodził się w Widdinie, gdzie Oyciec był Officyerem Janczarskim; ten w kłótni z Balzą zabity; syn uciekł, i służył u Hospodara Wołoskiego Mauroieni. Gdy temu zdięto głowę za rozkazem Porty, Pasiwan powraca do Widdinu. Selim r. 1792 zakończywszy z Rossyą niepomyślnie woynę, chciał odmiany do woyska wprowadzić, z których pierwsza, że garnizony z twierdz do drugich corocznie przechodzić miały. Osiadłym Turkom rzecz nieznośna; stanął na czele malkontentów Pasiwan. Liczne zwycięztwa jego światu głośne; nie każdy wie prawdziwą przyczynę szczęścia niepospolitego. Wielu rozumiało, że obca nim intryga kierowała, zasiłały pieniądze postronne. Bynaymniey. Oto Wezyr z faworytami, lękaiąc się, ażeby kto inny nie podszedł ich w łasce Selima, dawali takiemu pospolicie kommendę armii przeciw buntownikom; ruszył on w pole; nie dostarczono żołnierza, żołdu, ammunicyi, żywności; przydano pomocników z taiemnemi instrukcyami, aby nic nie czyli, albotéż nawet czynić przeszkadzali.

Nie powiodła się wyprawa; wina w tém nienawistnego rywala; powagę u Dworu, czasem głowę ztracił. Takie były zawsze woyny i tryumfy Pasiwana; nigdy szczerze pokonać jego nie chciano. Słynie w Europie długie oblężenie Widdinu r. 1797. przez Kapitana Baszę. Smieie się z niego, ktokolwiek widział twierdze miasta. Jakaż przecie nayprzedniey sza? Zabobon. Prawo Turkom nie pozwala bombardować, szturmować, na wzór miast Chrześciańskich, takie, w którém są Meczety, i prawdziwych Muzułmanów orszaki, Pasiwan nie jest mocnieyszy, rozumnieyszy od innych buntowników, jakich zawsze wielu było u Turków. Odmieniły się czasy Rządu w Państwie niema; słabość jego, buntowników siła. Zawiść i polityka, Ottomanów dotąd utrzymywała w Europie. Jeżeli przez domowe niezgody upaść maią koniecznie, wszystkie podpory znaydą się już słabemi, a roztropność radzi przewidzieć i zapobiedz szkodom, jakie z upadku tego wyniknąć mogą dla narodów Europeyskich, przy których ten Azyatycki źle wygląda.

z Paryża 17. Sierpnia.

Imieniem Trybunów mówił Prezydent Challan: „Narod Francuzki dał Konsulowi swoiemu nayswietnieyszy dowod zaufania i wdzięczności. Widzieliśmy, jak orężowi twoiemu zwycięztwo nieodstępnie sprzyiało; wieńcem oliwnym ozdobiłeś zwycięzkie skronie; porządek do kraiu oto! nam powraca; zaludniaią się miasta odwołanemi litościwie wygnańcami; wolność sumnienia panuie. Ręka co w krótkim czasie tyle cudów sprawiła, trwałemi wszystkie uczynić potrafi. Dla dobra własnego, dla pożytku obcych narodów, przeięci wdzięcznością, Konsulem dożywotnim ciebie mieć chcemy. Pierwsi myśl zbawienną podaliśmy Trybunowie Francuzom; zpełniły się chęci nasze. RPta pod rządem twoim będzie niewzruszona. Przyimi powinszowania nasze; słyszysz iak nam odpowiada głos millionów obywateli. Naszą iest chęcią i obowiązkiem pracować na dobro i uszczęśliwienie z narodem.

Odpowiedź Konsula. „Stałość rządu nie wzruszona, los RPtey czyni odmianie niepodległym. Urzędy wtenczas są poważne, gdy pracuią naywięcey dla dobra Oyczyzny. Trybunat z Radą Stanu ma gotować do praw projekta; będzie więc iednym z istotnieyszych wydziałów prawodastwa naszego. Równa iednych liczba i drugich, równym sposobem na deputacye podzieleni, zachowaycie w radach mądrość, gorliwość, umiarkowanie, któremi dziś przyświecacie w gotowaniu cywilnych praw księgi. Przyimuiąc chętnie życzenia wasze Konsul nie zawiedzie opinii iaką macie o iego do usług publicznych gotowości.

Stała się rzecz w kościelnych dzieiach osobliwsza i iedyna. Maurycy, Talleyrand Perigord przed rewolucyą Biskupem był w Autun; w rewolucyi konstytucyą cywilną dla duchownych zaprzysiągł pierwszy, i Biskupów od ludu wybranych poświęcił. Widząc przemagaiących Jakobinow, ustąpił za granicę, mieszkał u Amerykanów. Po ukaraniu Roberspierra powrócił do Oyczyzny, służąc iey podzisdzień z pożytkiem i sławą na stopniu Ministra zagranicznych interessów. Temu mężowi Ociec S. Pius 7 d. 29 Czerwca dał bullę, która iego zupełnie sekularyzuie, i do stanu całe świeckiego przywraca. Bullę Konsul ogłosić Ministrowi duchownemu rozkazał.

Półbrygada lekkiey piechoty 21 przechodząc niedawno Departament Puy, gdy w stolicy Clermont-Ferrand postrzegła wystawiony obelisk na pamiątkę zabitego w Marengo Generała Desaix, kommendanta niegdy swoiego, uniesieni nagłym zapałem żołnierze wszyscy razem zawołali: „Oddaymy iemu cześć przyzwoitą. „ W okamgnieniu półbrygada w czworgran uszykowana, ponieważ tak za naybardziey zwykł Desaix szykować, przy odgłosie muzyki manewrować zaczęła; nastąpiły żałobne piesni; nakoniec idąc szeregiem koło monumentu, żołnierze szablę o kamień szlifowali. Tak niegdy widzieliśmy czyniących grenadyerów przy grobowcu Strasburgskim niesmiertelney pamięci Maurycego de Saxe; rozumie 21 półbrygada, iak owi grenadyerowie, że marmur poświęcony chwale rycerzów ma tę moc i dzielność, iż męztwo wlewa żyiącemu żołnierzowi, który się onego dotyka.

Potrzebę konieczną poskromienia łotrzyków Afrykańskich uzna każdy, kto przeczyta, iak wiele w roku terazn: przez miesięcy kilka wydarli, lub chcą wydzeć Algerczykowie sami rozmaitym narodom. Batawowie dali podarek Dejowi wynoszący 25 tys. piastrów; tyleż Duńczykowie, tyleż Szwedzi. Hiszpania eskadrę posłała upominaiąc się o wydanie 3 zchwytanych okrętów; Dey się rozgniewał, woyną pogroził; tey unikaiąc płaci Hiszpania za wszelkie pretensye ogułem według umowy 165 tys: piastrów. — Za kilka statków przez Admiralicyą niby nieprawnie zkonfiskowanych podczas woyny, żąda Dey od Anglików 180 tys: piastrów; grożąc woyną iesli summa w 4 miesiągach nie będzie zapłacona. — Chce ażeby Francya za podarki zaległe wyliczyła iemu 200 tys. piastrów; za rok teraznieyszy 35 tys. Od agentów Szwedzkich mieć żąda 50 tys. od Duńskiego 112 tys. nie wiadomo za co. Od Portugallii za okup niewolników, fregat i statków zabranych 814 tys. piastrów. Od narodów Włoskich za okup niewolników 188 tys. Summa którą Europeyczykom wydarł lub wydrzeć Dey zamysla, wynosi ogułem więcey milliona 800 tys. piastrów. Nadto od Bejów Titteri, Constantiny, Mascara 400 tys. piastrów haraczu rocznego; wszystkim każe zbroyno ciągnąć na Tunis, od którego Beia domaga się 700 tys. Ogułem więc summy żądane od Europeyczyków i Afrykanów w tym iednym roku wyniosą więcey 2 millionów 900 tysięcy piastrów. Mało więcey potrzeba na uzbroienie eskadry, którąby korsarzów wszystkich zniszczyła.

Buonaparte rozkazał, ażeby d. 1 Vendemiaire r. RP. 11 rozpoczęto robotę dla zwrócenia rzeki Ourq do Paryża, przez co stolica wodą opatrzona zostanie. Dotąd woda szczupło dostarczona, corok miastu kosztowała do 6 millionów liwr; dzieło w 4 lata zkończone będzie; na zastąpienie wydatku podatek od wina podwyższono. — Minister Chaptal przełożył Konsulowi potrzebę naprawy w części iedney pałacu Louvre, gdzie monumenta ze Włoch spodziewane, i biblioteka narodowa złożone bycz maią. Znaczną summę bez trudności wyliczono. — Mamy wierną listę potęgi dzisieyszey Austryackiego domu. Cesarz dziś utrzymuie 61 regiment piechoty, 2 garnizonowe, 2 grena-

dyerów, każdy od kompanii 18. reg. strzelców kompanii 18; 17 granicznych od kompanii 12; 4 artyllerya polowey od kompanii 16; korpusy bombardyerów, inżenierów, minerów po 4 kompanii; pontonierów 5 kompanii, Czaykistów 5 kompanii, saperów 4. 8 regimentów kirassyerskich po 4 dywizye, 6 dragońskich 12 huzarskich 6 lekkokonnych po 4 dywizye; naostatek 18 dywizyi sług obozowych, furmanów ett. liczba ludzi w kompaniach i dywizyach niepewna. Rozwiązano po Lunewilskim traktacie: 7 regimentów iazdy, 1 reg. dragonii, woluntaryuszów Wurmsera, strzelców Tyrolskich, strzelców Leloup, insurrekcyą Węgierską, ogromny legion Czechów i Ślązaków; strzelców Austryackich, woluntaryuszów Kurz, wszystkie bataliony lekkiey piechoty, 2 kopaczów Włoskich, 2 Niemieckich, fizylierów od artylleryi. Ztąd wnieść łatwo iaka była potęga Austryaków na woynie. Ma Cesarz 10 Feld-Marszałków, 34 Generałów artylleryi i kawaleryi, 141 Generał Lieutenantów, 271 Generał Maiorów. Zmarli tego roku Feld Marszałkowie: Lascy, Lobkowitz; Generałowie: Murray, Mercy, Giulay, Meszaros, Nauendorf, Schultz, Schellenberg, Batscheck, Baudisch, Waters, Cameller, Freytag, Lichtenberg, Guadagny, Rosenberg, Schubitz, Sierakowski, Sturm, Verre, Wyfy, Betz.

Astronom Herschel bawił dość długo u nas, od uczonych ludzi poważany; znaydował się kilka razy na posiedzeniach Instytutu; dziś wyiechał do Londynu. — Konsulowie Cambacerés i Lebrun odbieraią teraz powinszowania od urzędników RPtey z okoliczności odmian szczęśliwie dokonanych w konstytucyi — Kilka półbrygad lekkiey piechoty ciągnie z południa do Belgium, gdzie podobno użyte będą do kopania kanałów, przykładem starodawnych Rzymian. — Fox wkrótce tu spodziewany; pisząc historyą Angielskiey rewolucyi r. 1688, która Jakóba 2 z Tronu zepchnęła, chce czytać rękopisma Monarchy nieszczęśliwego w naszych archiwach złożone. — Minister Chaptal kupił zamek Chanteloup, niegdy przez Xiężnę des Ursins zbudowany, który później należał do Xiążąt Choiseuil— Z Barcellony eskadra do Włoch wyniść miała d. 15. Składa się z 12 okrętów; kommendantem Admirał Solano. Powracaiąc z Neapolu zawinie do Liworny, dla zabrania Króla i Królowey Etruskich.

Od granic Włoskich 13. Sierpnia.

W Genui odprawiło się publiczne posiedzenie Instytutu głuchych i niemych; prezydował Francuzki Minister Salicetti; pierwsi RPtey urzędnicy przytomni byli. Doświadczenie uczniów 4 godzinne sprawiło wszystkim ukontentowanie. Dyrektor szkoły Oktawiusz Assaroti Piar tu zasłużył na równą zaletę, iak L'Epée i Sicard w Paryżu. Na mieyscu nie przyimuiącego dostoyności ofiarowaney Cattaneo, Dożą uroczyście ogłoszony u Ligurów Durazzo. — Jarmark w Sinigaglia tém iest dla Państwa Papiezkiego i wszystkich Włochów, czém Lipski i Frankfortski dla Niemców. Tego roku zawinęło do portu więcey 300 okrętów z bogatym ładunkiem; lecz kupuiących było niewielu— W Corsykańskiém mieście Ajaccio d. 14 wielka była uroczystość. Stanu Konsyliarz i Administrator Miot do zgromadzonych licznie obywatelów miał rzecz następuiącą.

„Dla wszystkich Francuzów, szczęśliwy, dla was szczególniey obywatele Corsykańscy iest dzień dzisieyszy. Święcicie doroczną pamiątkę kiedy iutrzeńka wolności zaiaśniała; dziesięćkroć razy iużeśmy obchodzili pamięć zdarzenia wielkiego, raz otoczeni tryumfem i wieńcami laurowemi; raz drugi pośród niezgody, woien domowych, powszechney żałoby, rewolucyinych toporów. Dziś o losach RPtey wątpić przestaiemy, oświadczaiąc iednomyślnie, że ten rządzić będzie narodem, którego nieśmiertelnym widzieć chcemy; którego życie chociażby naydłuższe, krótkie aż nazbyt będzie dla nas, który chwałę i szczęśliwość naszą postawić umiał na stopniu naywyższym. Pośród waszych murów narodził się mąż wielki; czegoż nie macie się spodziewać od współziomka; który was szczególniey kocha; Któreż serce się nie wzruszy rozpamiętywaiąc tak osobliwsze zdarzenie? Które zamknięte będzie radości i nadziei, iaką nam dzień zwiastuie dzisieyszy? Lecz obywatelów szczęśliwość naprzód ich własney ręki dziełem bydź powinna; inaczey próżna iest usilność rządowa. Waszego tu wzywam przemysłu i pracy; dopomożcie Konsulowi; chwała iemu, wam pożytek. Patrzcie oto! cokolwiek nas otacza, wzywa wszystko usilności Corsykanów. Rozwalone mury, opadłe domy, zaniedbane rękodzieła, zagrzebane kapitały. Morze dziś wolne; po niém żeglować, i handel rozkrzewiać macie. Przedziela Corsykę od innych dzierżaw RPtey; inney nie będzie przeszkody; cokolwiek geniusz dawniey poborczy wymyślił, upadło niezwrótnie; wolna dla was żegluga, wolny produktów wywoz, niebronne innych zprowadzenie, cła znieśliśmy i szkodliwe podatki. Bądźcie tylko odważnemi, ufaycie Francuzom, będziecie szczęśliwi. Nie idą do wieczney niepamięci zastarzałe przesądy, narodowa nienawiść, krzywdy wzaiemne, uraza, i obelga. Myślcie odtąd iedynie, co was w przyszłości czeka. Pokoy wyspie całey; zgody i braterskiey miłości węzeł niech iednoczy Corsykanów z narodem wielkim. O gdybym w roku następnym obchodząc pamiątkę dnia tego, widział odmianę u was pożądaną? miasto naprawione, port okrętów pełen, pola uprawne, dostatki rozmnożone. Inney za pracę nagrody nie pożądam. Dzień zaś dzisieyszy aby w potomne wieki został pamiętnieyszym, wasz rynek niech nosić zaczyna imie nieśmiertelne Konsula pierwszego, na którego urzędowanie dożywotnie zgodziło się iednomyślnie 43 tys. obywatelów z Departamentu Golo i Liamone. „

Od Granic Szwaycarskich 25. Sierpnia.

Wszystkie woyska regularne Szwaycarskie iakieśmy tu mieli, do Lucerne poszły nayśpieszniey; dziś artyllerią posłano za niemi; tamże udał się kommenderuiący Generał Andermath; w mieście naszém straż oddano kompaniom ochotników. Do Paryża od Senatu i Posła Verninac poszły gońce; Poseł jak słychać ma wkrótce udać się do Lyonu. Cantony małe trwaią w uporze; bunt ich przeraża dobryoh Obywatelów; bo cóż okropnieyszego nad woyny domowe? Rząd nie może ich prędko poskromić, nie maiąc nad 3 tys. żołnierza; cała w milicyach nadzieia; te stara się urządzić. Schwitz, Ury, Unterwald licznych stronników maią w Glaris i Appenzell; mniey w drugich mieyscach. Komissarz Keller obwiniony przez rokoszanów, że był przyczyną rozruchu, dowiódł pismem, że oni wszystko złe sami zrobili. Zgadnąć trudno przyczynę nagłego woysk ruszenia. Rozumieią jedni, że zapobiedz każano połączeniu mieszkańców Lucerny z malkontentami; zdaniem drugich żołnierz niemieszkaiąc wkroczy do małych Cantonów, ażeby nie dać im czasu do przygotowania obrony; cóżkolwiek nastąpi, rokoszanie postanowili bronić się do upadłey. Tym czasem Senat ostatnią iuż do nich odezwę napisał zkłaniaiąc do ugody; nakoniec ogłosiwszy wszelkie tam ziazdy, zchadzki, uchwały prawu przeciwnemi, postanowił: 1. Po rozwiązaniu urzędów podczas rozruchu przez gmin utworzonych, Konstytucyine w 8. dniowym przeciągu maią bydź odnowione, i sprawować zaczną obowiązek. 2. Gdzie urzędników Konstytucyinych jeszcze nie było w liczbie przyzwoitey, zgromadzeni na parafiach obywatele liczbę dopełnią, obieraiąc naprzód 1 ze stu Deputata. 3. Deputaci stanąwszy w stolicy Cantonu, pod prezydencyą Prefekta obiorą radę z osob 20. 4. Ta jedynie z rządem naywyższym RPtey korrespondować będzie, i wszystko uczyni, co się zciąga do utrzymania porządku i spokoyności.

z Wilna VS. 30. Sierpnia.

Magistrat i obywatele Wilna, chcąc późnym potomkom zostawić trwałą pamiątkę dobroczynności łaskawie Panuiącego Monarchy, i nayczulszey wdzięczności miasta z ruiny podniesionego; dzień dzisieyszy imieniowi ALEXANDRA I święty, uroczyście obchodzili. Po nabożeństwie odprawioném w Kościele Katedralnym osoby Magistratowe, niosły portret Nayiaśnieyszego Pana, dzieło trafne JP. Brzuszkiewicza, z świątyni do Ratusza. W asystencyi wszystkich cechów, i niezliczonego ludu. Gdy iuż w sali Sądowey umieszczony został, JP. Burmistrz Bietsch w krótkiey mowie oświadczył Tronowi IEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI naygłębsze uszanowanie. Wieczorem Ratusz i miasto illuminowane.

Od Rządu Gubernskiego Wileńskiego ogłasza się; iżby życzący kupić z publiczney licytacyi maiątek po zmarłym Półkowniku byłych woysk Pol. Olendzkim pozostały, zwany Raudonie w Powiecie Rosieńskim sytuowany, maiący 18. dymów poddanych, który czyni roczney intraty 520 Rubli 66½ kopieiek za pretensyą Warszawskiey Bank: Kommissyi wzięty, stawali w Rządzie tuteyszym sami, lub przysłali prawnie umocowanych Plenipotentów w terminach: pierwszym 2. drugim 4. i trzecim 9 7bra 1802 R.

Kompania areduiąca przedaż kart po całey Rossyiskiey Imperii, podaie do wiadomości, że umnieyszona na karty Polskie cena, od dnia pierwszego 8bra idącego Ru odmienia się, i że od wspomnionego dnia też karty Polskie w równey cenie z kartami Francuzkiemi przedawane będą; to jest w Guberniach, pierwszy gatunek po 6. rubli, a drugi gatunek po 4. rubli 80. kopieiek tuzin, w Stolicach zaś, po ustanowionych dla Stolic cenach.

Ostrzega się Prześw: Publ: Gubernіow Wileńskiey, Grodzieńskiey, i Mińskiey, ażeby Ur: w mieście Wilnie Zarębaczowi Janowi Łogumowskiemu, niczym nie bawiącemu się, i nie maiącemu przytulenia, żadnych kredytow iak w pieniądzach tak i fantach, ani na imie iego ani też pod imieniem Matki iego Doroty Łagumowskiey maiącey Kamienicę na przed-mieściu Zarzeczu, onemu nie czyniono, pod utratą pożyczonych summ i ruchomości. Dat w Wilnie R. 1802 Aug: 27. dnia.

Maryanna z Łukomskich Zylińska z Pttu Lidzkiego opuszczona od męża Stanisława Zylińskiego od lat 12. Miała wprawdzie wiadomość o zeyściu jego w Gubernii Białoruskiey; lecz w niepewności zostaiąc, uprasza Prześw: Publiczność, ażeby donieść raczyli o życiu lub śmierci jey męża do Kancellaryi Konsystorza Wileńskiego.

Magistrat Wileński, tak dla powszechney Obywateli wygody, jakoteż należnego porządku, za wolą Litewskiego Guberńskiego Rządu, w Roku przeszłym udeterminowawszy sporządzić księgę Posesyonalną miasta Wilna; z opisaniem należytym na każdą Posesyą służących praw, i Dokumentów; i do tego dzieła, naznaczywszy Urzędników, Burmistrza Macieia Pawłowskiego, i Radcą Marcina Brzoziewskiego; gdy od onych odebrał wiadomość, że większa część Obywateli, dotąd Praw służących na Posesye, dla zapisania do księgi Posesyonalney, nieokazali; i nie znieśli; przez co czyni się zamitrężenie, w rychłym ukończeniu takowey księgi, Magistrat zatym przez ninieyszą publikacyą ostatecznie ponawia; poprzednicze zalecenia z tym, aby każdy Obywatel naydaley w przeciągu dwóch Miesięcy, od daty ninieyszey, do wzmienionych Urzędników, Burmistrza Pawłowskiego, i Radcy Brzoziewskiego z komportował i okazał Prawa, na Posesyą swą służące dla zapisania onych w księgę posesyonalną, które natychmiast po zapisaniu do księgi każdy nazad odbierze: ostrzegaiąc zarazem, iż po upłynieniu takowego czasu, do tych, którzy nie zkomportuią praw dla zapisania, za pośrzednictwem Policyi póydzie exekucya jako do nieposłusznych nakazom Zwierzchności, i dla tego każdy, który wniosł i wniesie prawa do przeyrzenia, wziąć powinien swiadectwo od Urzędników, iż Prawa były prezentowane i w księgę zapisane zostały. 1802. Julii 2. dnia.

Mieszkaiący w Powiecie Prużańskim Nadworny Konsyliarz Trutowski donosi, że d. 12 Sierpnia r. ter. uciekł od niego w Grodnie człowiek poddany Klim Baranow, lat maiący 20, wzrostu 2 arszyny 5 wierszków, włos na głowie i brwiach rusy, twarz okrągłą z małemi na niey piegami; oczy rude, nos mierny; mówi po Rossyisku i trochę po Polsku; Odzienie uciekaiąc miał: Kurtkę z drylichu w paski, spodnie krótkie sukienne czarne, kapelusz czarny okrągły, czuykę sukna szarego, o zyskanie tego człowieka uczynił iuż Nad. Sow. Trutowski krok prawem przepisany; rozesłane są publikacye przez policyą; dotąd ieszcze Baranow zchwytany nie iest. Przeto uprasza każdego, komuby się zdarzyło iego poznać po wyż opisanych znakach, nie zważaiąc gdyby wziął inne imie, co dla bezpieczeństwa uczynić może, ażeby raczył zbiega przytrzymać i odesłać w Sąd Ziemski lub do Horodniczego, iak komu będzie wygodniey; za co od pomienionego Konsyliarza pewien iest otrzymać nagrodę przyzwoitą.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach Posesye, zmuszaią Magistrat Wileń:, do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest, aby Posesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, za nieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego tego prawa, ogulnie wszystkich maiących w tym mieście i na przedmieściach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszałość ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Posesye zruynowane, i Place puste; zaięte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764. Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.